

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natise enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

 Z mesecem marcijem poteklo je naročnikom četrtnikom naročilo. Prosimo torej, naj se podvzajo nadalješnjo naročnino doposlati, da se jim dopošiljanje lista ne pretrga ali ustavi. List stane do 1. julija 65 kr., do 1. oktobra 1 fl. 30 kr. in do konca leta 1 gld. 90 kr. — Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštnih nakaznicah.

Upravnistvo.

Pomagajte vendar kmetom!

(Govor posl. Robiča v državnem zboru dne 10. marcija 1896).

(Konec.)

Če bodo torej v deželah in okrajih, kjer so svoji čas pravično cenili zemljiški davek, morali plačevati osebno dohodarino tudi posestniki, ki ne plačujejo 100 gld. zemljiškega davka, kaj se bode zgodilo v deželah in okrajih, kjer so jim jako krivično uravnali zemljiški davek?

Tako je na Štajarskem v mariborskem okraju 512 zemljiških posestnikov, ki plačujejo 50 do 100 gld. zemljiškega davka, dalje 152, ki plačujejo 100 do 200, in 50, ki plačujejo nad 200 gld. zemljiškega davka. Torej bi nad 200 posestnikov zadela tudi osebna dohodarina.

Pri razpravi o davčni preosnovi so tolažili kmečke zastopnike z revizijo zemljiško-davčnega katastra; 15 mesecev se je vršilo posvetovanje, in kak je uspeh? Zemljiški davek naj se zniža za 1½ milijona. Sedanji finančni minister celo meni, da bi zadoščal le eden milijon. Gosp. finančni minister naj bi ostalega pol milijona naklonil Štajarski, kajti tu so čisti dohodek pri zadnji uravnavi od 7,653.919 gld. zvišali na 10,704.901 gld. Tu bode gospod minister mogel pravično razdeliti onega pol milijona,

Gosp. poljedelskega ministra pa še posebno opozarjamo na vinorodne kraje. Vinoreja že od nekdaj ne daje gotovih prihodkov, to kažejo Grška, Italija itd. Pri nas pa je prišla še trtna uš in znana vinska klavzula. Pa tudi ondi, kjer še ni trtne uši, opazujejo, da je zemlja popolnem opešala. Uzrok je ta, ker na enem in istem mestu raste že stoletja le trta. Najmarljivejši vinorejci danes ne morejo toliko pridelati, ko pred 30 ali 20 leti. Pričakujemo od gosp. poljedelskega ministra, da bode tej vrsti poljedelstva obračal posebno pozornost, da še bolj ne zaostanemo v tej kulturi nasproti Ogerski, za katero smo že daleč zaostali.

H koncu omenjam, da je že to nekaj napredek, ker krogi, ki so še pred kratkim časom pritožbe o propadanju poljedelstva imenovali prazne besede, danes priznavajo resničnost teh tožb. Toda s tem nam ni

pomagano. Vse, kar hoče vlada storiti, je, da namerava ves zemljiški davek znižati za 1½ milijona. To bodi vsa pomoč poljedelstvu? Domovinska postava ostane, istotako pristojbinska postava; druge postave, ki potrebujejo premembe, ne pridejo na vrsto, niti vprašanje o živinski soli se ne reši.

Jaz seveda ne trdim, da bodo vsi ti mali pripomočki rešili kmečki stan. Gosp. finančni minister trdi pravo, da treba v korist poljedelcev kaj več storiti. To je istina. Pa predno država prične večja dela v tem smislu, naj poskusi vsaj s temi malimi pripomočki podpirati kmeta. Vsaj domovinska, pristojbinska in druge manjše postave naj se rešijo, dalje vprašanje o živinski soli in razkosavanju zemljišč. A ne gre in ne gre! Potrebne bi bile kmečke zadrage, toda sedanji minister gotovo ne bode imel večje sreče s svojim načrtom, kakor njegov prednik s prisilnimi zadrugami in rentnimi domovi.

H koncu pripomnim: dolžnost države je, da pomaga najbolj prizadetemu stanu. Da kmečki stan ni še popolnem propadel, zahvaliti se mora svoji žilavosti, delavnosti, ljubezni do rodne zemlje svoje. Država pa mu ne sme delati praznih obljub, kajti ravno kmečki stan rad veruje obljubam. On upa od setve do žetve, če tudi se tolikrat vara. Država naj mu tudi odkaže, da mu hoče podati pripomočke in pota, po katerih se more rešiti. Naj se to zgodi, dokler ni prepozno.

Jugoslovansko šolstvo.

(Govor g. državnega poslanca dr. Gregoreca v državnem zboru dne 17. februarija 1896.)

(Dalje.)

Rekel sem, da se ljudske šole v Trstu, na Koroškem in Štajarskem zlorablajo v potujčevanje našega naroda. V Trstu in v Gorici je uradno čez 1000 slovenskih za šolo godnih otrok, vendar dotična mestna zastopa ne storita svoje dolžnosti in ne ustanovita primernih ljudskih šol za slovensko prebivalstvo. Na Koroškem je 24 takih šol v krajih, kjer biva od 30 do 90 odstotkov Slovencev, v katerih se nahaja 311 slovenskih otrok, ki pa se le v nemškem jeziku podučujejo.

Enakih šol imamo tudi na Štajarskem 22; posebno ob jezikovni meji in v nekaterih trgih, in sicer jih imajo naslednji kraji: Lučane, Rače, Špelfeld, Sladki vrh, Apače, Radgonska okolica, Jarnej, Muta, Vrate, Marenberg, Pekre, Studenci, Radvanje, Razvanje, Ljutomer, Ormož, Štore, Vojnik, Vitanje, Laško, Sevnica, Konjice. V teh šolah je vse nemško. Vsaka slovenska beseda je izključena, da, celo v vest tako globoko segajočo spovedno molitev se morajo otroci v nemškem

jeziku učiti. Okrajni šolski nadzornik, ki ne sedi daleč od mene, je enkrat tako šolo obiskal in opazil, da slovenski otroci tam čisto zastonj sedé. Niti iz enega otroka ni mogel spraviti celega stavka.

Zato je predlagal pri šolski oblasti, naj bi se vendar vsaj v najnižjih razredih pomagalo otrokom v slov. maternem jeziku, toda nemška šolska oblast je to naravnost odbila. Nj. ekselenca sedanji g. naučni minister je takrat, ko je bil prvokrat minister, poslal izbornega šolnika in vrlega avstrijskega domoljuba g. dr. Jarca za deželnega šolskega nadzornika na Štajarsko. Ta mož je imel ta edini pogrešek, da je tudi proti Slovencem hotel biti pravičen. On je te šole popolnoma obsodil, rekoč: »Te šole niso vredne, da solnce po njih sije.« To so mu v Gradcu zelo zamerili; moral je za vlade naučnega ministra Madeyskega svojo ožjo štajarsko domovino zapustiti in svoj prostor prepustiti novemu deželnemu šolskemu nadzorniku, odločno nemškemu Linhardu.

Te ljudske šole prav za prav niso prave ljudske šole, nego očitne ponemčevalnice, in za to iman dve prav izborni priči. Prva je g. dr. Foregger, celjski poslanec. On je lani v tej visoki zbornici stavil vprašanje na vlado o dozdevnih neprilichnostih na novi nemški šoli v Vojniku pri Celju in je označil vse »učence te nove šole kot nemške«. V tej šoli pa je 17 nemških in 62 slovenskih otrok. Tudi nova nemška ljudska šola v Ljutomeru ima le 14 nemških učencev poleg 69 slovenskih. Vendar je druga moja priča, neki g. Dular, podpredsednik nemškega šulvereina, pri božični slavnosti pred temi učenci govoril o nemškonacionalnem čustvu in izrekel upanje, da ti učenci in učenke postanejo kedaj krepki nemški možje in nemške žene. To je vendar najbolj očitno ponemčevanje. V trenutku, ko stopi slov. otrok v tako šolo, ga iztrgajo slovenski narodnosti in ga izročijo nemštvu in ga tudi kot nemškega smatrajo. Takih šol noče naš narod in proti njim vedno protestuje. Take šole so našemu ljudstvu le vsiljujejo, večinoma jih mora naše ljudstvo plačevati. Te šole so delo naših narodnih nasprotnikov, naših narodnih odpadnikov in c. kr. šolskih oblastij, so delo bivšega štajarskega namestnika barona Kübecka in koroškega deželnega predsednika Schmidt-Zabiérowa in njunih okrajnih glavarjev, so delo izključno nemških deželnih šolskih svetov v Celovcu in v Gradcu in deželnih šolskih nadzornikov Gobanca, Zindlerja in Linharda.

O Gobancu ne bom dalje govoril, ker sem že ob drugi priliki svoje mnenje dovolj jasno izrekel in utemeljil. Gledé na deželnega šolskega nadzornika Zindlerja pa trdim, da nikakor ni pripraven za nadzornika gimnazij, ker je le matematik, a ne jezikoslovec. Nam Slovencem je bil že od nekdaj zelo sovražen in bo tak ostal do svoje smrti. Iz najnovejšega časa nam to potrjuje Celje. V prvi razred tamošnje nemške gimnazije je bilo 64 učencev vsprejetih, in takoj je deželni šolski nadzornik Zindler ukazal razdeliti prvi razred v dva razreda. Toda 89 učencem nove slov.-nemške gimnazije te dobrote ni privoščil.

Ko se je imenovanje novega deželnega šolskega nadzornika Linharda objavilo, zavladalo je veliko veselje po nekaterih nemških listih. Pozdravljali so ga odločno nemškega moža.

V tem oziru se ti krogji niso motili, kajti takoj je začel novo šolsko vojsko proti nam Slovencem, v kateri se je zelo odlikoval po svojevoljnem in nepostavnem postopanju. Šolski zakon deželnemu šolskemu svetu ne dovoljuje pri nastavljanju učiteljev odstopiti od zakonito sestavljenih ternapredlogov dotičnih okrajnih šolskih svetov.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Pridiga

premilostljivega gospoda knezoškofa **Mihaela** o priložnosti blagoslovitve vogelnega kamena za novo farno cerkev v Čadramu na praznik obletnice cerkvenega posvečevanja dne 20. oktobra 1895.

(Dalje.)

3. Preljubi moji poslušalci! Doslej smo najimenitnejše dele zvunaj cerkve ogledovali in smo jih prisposodili z duhovnim tempeljem. Sedaj pa stopimo v cerkev in vprašajmo, kaj pa je tu v notranjščini poglavitna reč? Najpotrebnejša priprava v notranji cerkvi je altar. Brez altara bi ne bila cerkev katoliška, bi ne bila hiša božja. Altar je bistveni notranji del. Vse drugo je le bolj oprava in olepšava, še celó prižnica in krstni kamen in svete podobe niso neobhodno potrebne, medtem ko altar moraš imeti. Kaj pa je v duhovnem tempelju altar? To je ljubezen do Boga in do bližnjega. Glejte, iz ljubezni do svojega nebeskega Očeta in do nas ubogih grešnikov je včlovečeni Sin božji, Jezus Kristus, trpel in umrl, je na gori Kalvariji opravil krvavo daritev presvete meše. Ta najsvetejša daritev se sedaj nekrvavo ponavlja na altarih katoliških cerkvá. Iz gole ljubezni do nas prebiva Jezus neprestano na altaru v tabernakelju in se nam daje v dušno hrano pri svetem obhajilu.

Da, Bog je ljubezen. (I. Jan. 4, 16). In kjer je ljubezen doma, tamprebiva tudi On. Zatorej pa, ako hočeš predragi kristijan biti tempelj božji, moraš ljubiti Gospoda svojega Boga iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje misli; svojega bližnjega pa, kakor samega sebe. Krščanska ljubezen mora biti močna podlaga tvojemu življenju, kakor opominja sv. apostol Pavel Efežane, naj se vtemeljijo in vkoreninijo v ljubezni, in caritate fundati et radicati. (Efež. 3, 27). Katero ljubezen je mislil s tem slavní apostol, to je povedal v svojem prvem listu do Korinčanov, ko je zapel v trinajstem poglavju prelepo hvalnico o sveti ljubezni, rekoč: »Ko bi človeške jezike govoril in angeljske, a ljubezni ne bi imel, bil bi brneč bron in zvenčč škrobotec. In ko bi imel preroštvo in bi vedel vse skrivnosti in vsako znanje; in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, a ljubezni ne bi imel, nič nisem. In ko bi na kosce razdaljal v živež ubogim vse, kar imam, in ko bi dal svoje telo, da se sežgem, a ljubezni ne bi imel, nič mi ne koristi. Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva, ljubezen ni zavistna, ljubezen se ne hvali in ne napihuje. Ona se ne vede nespodobno, ne išče svojega, ne jezi se, ne misli hudega. Ne raduje se krivici, pa raduje se resnici. Ona vse potrpi, vse veruje, vse prenese. Ljubezen nikoli ne preneha; bodi si preroštva, nehala bodo, bodi si jeziki, umolknili bodo, bodi si znanje, nehala bode ... Ostaje pa vera, upanje, ljubezen, to troje, največa od njih pa je ljubezen.« (I. Kor. 13, 1—13).

Iz teh apostolskih besed posnamemo prav lahko, da mora biti naša ljubezen požrtvovalna, da se mora kazati v dobrih delih in v zaslužnih dejanjih. »Otročiči moji, opominja apostol ljubezni sv. Janez, ne ljubite z besedo, ne z jezikom, temveč v dejanju in v resnici.« (I. Jan. 3, 18). Delavna bodi tudi Vaša ljubezen, predragi Čadramčani! Sedaj bote imeli ugodno priložnost, kazati to vzveličavno čednost. Vsakdo izmed Vas zamore pomagati pri zidanju nove župnijske cerkve. Pomore lahko ali z ročnim delom ali z milošnjo ali vsaj z molitvijo, katera ni najzadnja pripomoč pri takem delu. Caritas aedificat. (I. Kor. 8, 1). Ljubezen zidaj! V cerkvi pred tabernakeljem gori večna luč v znamenje, da je Jezus luč sveta in da neprenehoma čuje nad Vami. Bodite tudi Vi žarna luč. Delajte

dobro, da bode videl svet Vaša dobra dela in da bode slavil in hvalil Boga, ki je v nebesih. Naj cvete tukaj, kakor sem molil pri posvetitvi vogeljnika, bratovska ljubezen, katera je potrpljiva in dobrotljiva, katera vse veruje, vse prenese in vse premore.

4. Konečno je potreba, da krije cerkveno poslopje močna, zanesljiva streha. Streha brani in varuje cerkev deža, snega, hude burje, sploh vremenske škode. Streha skrbi, da je v cerkvi vse mirno in tiho, kakor se spodobi za sveti kraj. Tudi čez našo dušo mora biti streha razpeta, in to je strah božji, kakor smo molili pri posvetitvi vogeljnika, ut vigeat in hoc loco timor Dei, naj se nahaja na tem mestu strah božji. Ako je strah božji duši streha, ako on dušo krije, tedaj se ona obvaruje greha, strastij, skušnjav, pa zauživa mir, veselje in zadovoljnost. Strah božji je začetek modrosti in pobožno spoznanje. (Sir. 1, 16. 17). Zato naj kraljuje v Vaših srcih, pa naj vlada v Vaših hišah, ki bodo potem dolgo stale in krepko. O vsakem izmed Vas, o vsaki družini in o vsaki hiši, da, o celi fari naj velja božji glas, ki ga je slišal sv. apostol Janez, ko je v zamaknjenosti videl sveto mesto, novi Jeruzalem, priti z neba od Boga, pripravljeno kakor nevesta, ki je ozaljšana za svojega ženina: »Glej, šotor božji med ljudmi; in prebival bode Bog ž njimi. In oni bodo njegovo ljudstvo, in On sam, njihov Bog, bode ž njimi.« (Apok. 2—4). Kakor bode kraj, ki smo ga danes blagoslovili, strašen za vso prihodnost, ker bo na njem stala hiša božja, hiša molitve, enako bodite tudi Vi božjega strahu polno svetišče, ki je, kakor smo molili pri posvetitvi vogeljnika, odločeno molitvi in klicanju in hvaljenju našega Gospoda Jezusa Kristusa! (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Proti bramorju.

Skoraj vsako pomlad pokaže se na vrtih škoda, katero napravi bramor ali podjednica. Ta nepridiprav pregrize vse nežne rastlinske koreninice, posebno preganja sadike in podzemeljske mladike tako, da morajo v kratkem oveneti. Pa ko bi tega tudi ne delal, stori že dosti škode s tem, da dela pod zemljo svoje luknje, da prerije tla. Na ta način spodkopava korenine, rastline ne morejo dovolj hrane iz zemlje dobivati, ker jim je zveza pretrgana in namesto da bi lepo rastle, morajo od dne do dne hirati, poginiti.

Ko je na vrtu dovolj škode napravil, poišče si bramor meseca julija ali avgusta tudi travnike. Kjer si napravi gnezdo, tam ne more trava več rasti; v kratkem postane rudečkasta, suha in pokaže se gola zemlja. V vsakem gnezdu se nahaja po navadi več ko 200 bramorjevih mladičev.

Preganjati se mora bramor precej spomladi, prej ko dobi zarod. Luknja, katero si je pod zemljo napravil, naj se od zunaj odkoplje. V njo se vlije nekoliko vode, potem pa kamenenega olja ali petroleja, terpetinke, žgane smole ali kaj sličnega. Na to se vlije še nekoliko same vode. Ne bode dolgo čakati, in prikazali se bodo bramorji na vrhu zemlje, a tudi tam obnemogli obležali.

Nekateri skopljejo pod bramorjevo luknjo novo jamo, denejo v njo kako globoko posodo ter čakajo kje blizu. Ako romajo bramorji brezskrbno po svojih mostovžih, zmanjka jim na enkrat dna in prekucnejo se v nastavljeno posodo, iz katere ne morejo več tako lahko.

Jeseni je dobro na kako ugodno mesto zakopati

nekoliko konjskih fig. V tej kopici se začnejo bramorji zaradi toplote zbirati in spomladi jih je navadno še precejšno število skupaj ter pridejo na tako priprost način človeku v roko. Kjer se na travniku opazi gnezdo, mora se izkopati in zarod pokončati. Kedar se na vrtu koplje, naj se večje grude tudi razbiijejo, kajti v njih so večkrat bramorjevi mladiči.

Od živalij preganjajo bramorja prav uspešno krt, rovkva, vrane, šoje in kavke. Pri vsem tem pa je glavna stvar, da se o pravem času s pokončevanjem prične ter se ne odlaga tako dolgo, da je že prepozno, nemžno.

Sejmovi. Dne 28. marcija v Št. Ilju v Slov. gor., v Poličanah (za svinje) in v Slov. Gradcu. Dne 30. marcija v Trbovljah, Kamnici in Sevnici ob Savi. Dne 31. marcija pri Sv. Križu na Slatini. Dne 1. aprila v Arvežu, na Ptuju in v Imenem (za svinje). Dne 2. aprila v Konjicah, na Laškem, Bregu pri Ptuju (za svinje) v Radgoni, Reichenburgu in Artičah. Dne 3. aprila na Spod. Polskavi (za svinje).

Žitne cene v Mariboru od 14. do 1. marcija. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 55 kr., rž 5 fl. 20 kr., ječmen 4 fl. 40 kr., oves 3 fl. 65 kr., turšica ali koroza 4 fl. 45 kr., proso 5 fl. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Od Sv. Duha na Ostrem vrhu. (Posojilnica).

Dne 12. marcija t. l. smo ustanovili »posojilno in hranilno društvo za faro Sv. Duha na O. v. in za občino Šlosberg, registrirano zadrugo z neomejenim poroštvom« s sedežem pri Sv. Duhu. Za predsednika je bil izvoljen: Jakob Gradišnik, za njegovega namestnika: Jakob Čepe, za odbornike: Feliks Lakožič, Jožef Posnitz, Anton Gril, Janez Repolusk, Janez Kapun, za namestnika: Peter Pušnik. V nadzorovalni odbor izvoljeni so in sicer za predsednika: Franc Stelzl, za namestnika: Franc Postl, za odbornike: Ignacij Repolusk, Martin Schlacher, Jan. Žaucer, Stefan Ofič, Jožef Schunko, Janez Sivec in Karl Podlogar. Za knjigovodja in blagajničarja je izvoljen domači g. župnik F. S. Šegula. Odločili smo se za zistem Raiffeisen, ki je od kmeta in za kmečke razmere izumljen, ter da se rešimo bližnje in daljnje posojilnice po sistemu Schulze-Delitsch. Na Štajarskem je do sedaj od 28. jan. 1894 ta naša triinštirideseta Raiffeisnova posojilnica, na slovenski zemlji šesta (Bizeljsko leta 1894., Selnica ob Muri, Radvanje, Pesnica in Hoče), v treh slučajih na Štajarskem je knjigovodja domači župnik. Deželni odbor štajarski hvalevredno podpira na vse moč goče načine ravno te Raiffeisnove posojilnice. 1. Izposloval jim je velike olajšave pri kolkovanju (štempeljnih), prostost poštnine, ter prostost obrtniškega in (do 300 fl.) dohodninskega davka. 2. Deželni revizor, ki se tudi marljivo slovensko uči, g. Franc Senn, z veliko radovoljnostjo brezplačno za začetek vse potrebno uredi. 3. Daje odbor potrebne tiskovine po jako nizki ceni. Sedaj se pripravljajo in deloma so že dogotovljene slovenske tiskovine. 4. Posodi za začetek sl. dež. odbor 250 gold. brezobrestno in 2000 gld. po 3% na deset let. — Mi mislimo, da naj bi se v tej reči Slovenci ne kujali kakor otroci; poznejši časi bodo nas sicer ostro obsojali, ter naj bi dobro sprejeli, ki se nam itak tudi na naše stroške, pa ne na narodne, ponuja. Deželnega revizorja se ni bati. Ostreje je nadzorovanje, bolje je, pri denarju je že tako. Raiffeisnove posojilnice ome-

jene so na male okraje, uradni dnevi so večidel v nedeljo po božji službi. Hranitev je močno olajšana in s tem pouspeševana; kdor denar potrebuje, dobi ga brez mejnice (Wechsel) doma in po ceni $4\frac{1}{2}$ do 5% brez drugih stroškov kakor 1 gld. vpisnine enkrat za vselej. Ni treba daleč na okrog tratiti dragega časa in denarja ter pri tujcih moledovati. Dobiček, če ga je kaj, ostane tudi doma. Marsikateri služabnik, ki bi sicer denar potratil v mladosti, bode si ga na starost v domači posojilnici hranil, in ne bode tudi v druge kraje silil; kjer je njegov zaklad, bo tudi njegovo sree. Kakorkoli tedaj premišljujemo, se prepričamo, da Reiffeisnove posojilnice imajo prihodnost, ker ne grejo na dobičkarijo, marveč na resnično krščansko pomoč, in bodo na deželi tudi prej ali slej najglavnejši faktor za rešenje socijalnega vprašanja. Kakor slišimo, snujejo enako posojilnico tudi narodnjaki v Rušah. — a.

Iz Celja. (Marsikaj). Nemška omika se nam pogosto pokazuje v pravi luči. Onokrat je priredilo slov. pevsko društvo pri g. Strašku zabavni večer. Ko se je odpela prva točka, »Morje adrijansko«, prihrumi v sobo dvoje nemških razgrajalcev, (eden poznani jurist). Ker nista dala miru, gostilničar pa ju ni dosti zarana odpravil, morali so pevci in gosti, blizu sto, zapustiti gostilnico ter se podati »h kroni«. — O sv. Jožefu je izletelo ravno to društvo na Laško. Kako smo se tam zabavali, poročal bode gospod kolega laški. — Dne 23. t. m. je bil pogreb pokojne gospe Vošnjakove, soproge državnega in deželnega poslanca. Pevsko društvo je zapelo pred hišo ganljivo žalostinko, potem po mestu, koder je šel sprevod, »miserere« in zunaj mesta zopet drugo pesem v slovo. Spreveda se je udeležilo jako obilo občinstva, da se poslovi od krste, katero so odpeljali v Šaleško dolino. — Med nami biva akademični slikar g. Gosar, katerega umotvore vsi občudujemo. Za sokolsko maskerado je naslikal dvoje jako ljubkih slik za okrašenje dvorane. Gosp. Gosar je vrl narodnjak. Sliši se, da ima že obilno naročil in pridobil si bo gotovo še veliko slave. — Konkurz Urše Štibernik, posestnice v Ljubljani, trgovke tu, utegne biti jako zanimiv. Že to je značilno, da je prodajalnica v dveh mesecih bila že drugokrat zapečaćena. Oškodovan pa baje ne bode nikdo.

Iz Ljutomera. (Predstava). Dne 15. sušca so uprizorili naši diletanti ljudsko igro »Na Osojah«. Igralci so vrl izvršili svojo nalogo, ki je bila na malem odru v tej veliki drami tem težja. Točnost, s katero so se vršili posamezni prizori, je pričala o pridnosti in vnetosti igralcev. Pohvaliti moramo njih rodoljubno prizadevanje; ni mala stvar, v zimskem času po slabi poti hoditi dvakrat na teden s Cvena in iz Cezanjevec v Ljutomer k vjam. — Obisk je bil dober, dasi smo opazili nekatere neprisotne, ki so inace s svojim obiskom pokazali, da upoštevajo rodoljubno požrtvovalnost diletantov.

Iz Petrovč. (Nekdo se priporoča nemčuhom za župana). Pri nas prebiva — če se ga ne spomnijo žalski socijaldemokrati, mu bo boben v kratkem mrtvašnico zapel — »vzgleden oče« R., kateri je dal na petek svojemu 10letnemu dekletu klobaso v šolo. In res, »ubogljiva« hčerka »najboljšega« očeta je jedla v šoli klobaso in tudi drugim delila. In vse to se je zgodilo tretji dan po spovedi! Za tega »vzglednega« očeta ne marajo več domačini; še v občinski odbor ga niso hoteli več voliti. Samo »korajžni« O. in »tihi« občinski sluga sta mu še zvesta pajdaša; hudobni jeziki so si celo izmislili, da so »bratje« med seboj. Ta užaljena »trojica« je sedaj sklenila, podati se v širni svet iskat svoje sreče. »Vzgledni« oče pravijo, da so kakor rojeni za župana; njihov »korajžni« brat bo dober agi-

tator in bo krepko držal županski stolec in njihov »tihi« brat bo po občini zastoj drva »žagal«, če mu bo postregla gospodinja po kvaternih postih s kopunovo bedro. Druzega plačila baje ne bodo zahtevali, kakor da se jim dovoli po postnih dneh na občinski račun meso uživati. Zato to »trojico« priporočam vsem »nemškim« občanom n. pr. v Št. Peter v Savinjski dolini. — Dne 5. marcija je bilo zopet veselje v Petrovčah! »Skrbni oče župan«, ki že svoje »težko« breme nosijo štiri leta neprenehoma in že komaj čakajo trenotka, da bi se ga odkrižali, sklicali so na ta dan občinsko sejo; 2 gold. kazni, kdor ne pride! Te seje so se udeležili tudi naš »vzgledni« oče in njihov »korajžni« brat; veliko skrb imata oba za našo občino, še večjo pa za to, kar se po seji deli! Kdo bi jim pa tudi to zameril; saj se vsakemu, ne da bi vedel, sline cedijo po dobri jedi in pijači, posebno če je zastoj. »Vzgledni« oče so hoteli pri tej seji pokazati svojo zmožnost za županskega kandidata ter so se pripravili na imeniten govor. Seja se začne in glej nesrečo, »vzglednemu« očetu smukne srce — v hlače, spomin jih zapusti — in da bi nikdo ne zapazil njihove zadrege, vtaknejo kos smrdljive cigare v usta. Oče župan vihajo svoj nos — toda premagajo se. Seja je končana. »Vzglednemu« očetu skoči zopet srce na prejšnje mesto, dobro si ga s sladkim vinčkom privežejo in mahnejo proti domu. Radovednež jih sreča. »Kako je kaj bilo?« — »Ali sem jim jo zasolil, se pobahajo »oče«; kar strmeli so, ko sem govoril! Ali jaz bi moral biti župan! Forvega ni nič proti meni! Še boljši bi bil, ko O. in T., čeravno se tudi tema dvema sline cedijo po županskem stoličku, še bolj pa po plači, jedi in pijači.« — Radovednež se je zadovoljno nasmejal in jo tiho pobrisal.

Iz gornje Savinjske doline. (Pogorel) je v noči od 12. na 13. sušca trdni kmečki stan Matije Kokovnika na Dobrolju v nazareški župniji. Lepa navada pri naših kmetih je, da ob zimskih večerih ženske predejo, med tem ko moški popravljajo razna kmetijska orodja; nekdo v družini pa bere navadno glasno iz Mohorskih knjig. Le zelo težka dela med dnevom, tako po naših gorah, spravljanje lesa, prisilijo kmeta večkrat k zgodnjemu počitku. Tudi ta večer se je podala Kokovnikova družina prej, kakor navadno, k počitku, a komaj, da ugasne luč, zasveti rudeči petelin na bližnji »kašti«. V trenutku je plapolal ogenj že tudi na hiši in pristavi, katerega je še silni severni veter podpihoval. Z veliko silo se je rešila družina iz hiše; spravili so še govedo iz hleva, vse drugo je zgorelo. 28 ovac pa in 8 svinj je planilo nazaj v svoj stan in zgorelo; nesreča je hotela, da je potem vol še eno kravo zunaj pogorišča pokončal. Obžalovati je vrhu tega, da je okoli 200 fl. suhega denarja zgorelo. Škoda znaša blizu 3000 fl., zavarovano je bilo poslopje le za 600 fl. — A ravno nesreča kaže verno srce našega dobrega kmeta; tudi v stiski se tolaži z upanjem na Boga.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Državni poslanci so v petek rešili državni proračun. Sicer so ga nad tri mesece imeli v delu, vendar pa je proti koncu šlo preveč naglo. Jutri gredo državni posanci domov; velikonočne počitnice imajo do dne 14. aprila. — Novi dunajski mestni zastop se prvič bojdla snide dne 9. aprila. Prvokrat bode gotovo volil županom dr. Luegerja. — Koncerta ljubljanske »Glasbene Matice« sta se izvrstno obnesla. Slovenska pesem izredno dopada Dunajčanom.

Češko. Za Prago je te dni odločilo upravno sodišče, da samočeški ulični napisi ostanejo, kakor to želi mestni zastop. — Ker se je mestni zastop v Liberci branil vsprejemati češke uloge, je oni dan ministerstvo notranjih stvari na posebni priziv razsodilo, da se v Liberci morajo češke uloge češki reševati.

Šlezijsko. Tešinski Poljaki prosijo pri vladi državne podpore za svojo privatno gimnazijo. Ako ti kaj dobijo, oglasijo se potem gotovo tudi opavski Čehi; in ubogi Nemci bodo spet kričali, kako jih preganjajo Slovani.

Štajarsko. Na Jožefovo sta poročala v Lankovicah poslanca Kurz in Kaltenegger. Nekaj voitsberških nemčurjev je hotelo Kalteneggerja v zadrego spraviti zaradi celjske gimnazije. Toda vrli poslanec jih je zavrnil, da so obmolknili, kmečki volilci pa so mu krepko pritrjevali.

Koroško. Celovski okrajni glavar, Mac Nevin, je zahteval od g. Zablačana, naj se piše s tseh. Toda ta se je vsled tega pritožil na ministerstvo, in upamo, da zmaga. — Liberalni dr. Posch, župan celovski, se je že navolil županovanja, ker mu mestni očetje očitajo neredno denarsko gospodarstvo.

Kranjsko. Za dopolnilne občinske volitve v Ljubljani, ki bodo v druge polovici meseca aprila, se že obe slov. stranki pripravljata. — V Ljubljani pridno podirajo hiše, po potresu poškodovane. Podreti še jih morajo okoli dve sto. — V Dobropoljah so ustanovili kmetijsko zadrugo. Že prvi dan je pristopilo 75 kmetov.

Primorsko. Umrli je grof Viljem Pace, bivši deželni glavar goriški. — Vrlo tržaško podporno in bralno društvo je imelo v nedeljo občni zbor. — V soboto so italijanski porotniki obsodili Mandiča, urednika »Naše Sloge«, na dva meseca ječe.

Ogersko. Za deželno razstavo se delajo v Bupesti velikanske priprave. Zlasti skrbijo, da bode vse imelo pristno madjarsko lice; tudi židovske nosove? — Nekatero versko šole hoče podpirati država. Ker bode pa vlada potem imela pravico imenovati učitelje, bode takoj 55 srbskih šol podmadjarjenih. Da je to krivica, kaj to briga ogerske liberalce!

Vnanje države.

Rim. Prihodnji konzistorij ali zbor kardinalov bode meseca junija. Sv. oče bodo takrat imenovali za kardinale štiri nuncije, med temi tudi dunajskega, nadškofa Agliardija.

Italijansko. Novo ministerstvo je zahtevalo za letos še 140 milijonov za vojaške potrebe v Afriki. Poslanci so seveda to dovolili; vendar pa nekateri tudi odločno zahtevali, naj se afriška vojska opusti. — Crispi, ki se je tako sramotno moral umakniti s svojim ministerstvom, se je preselil v Neapolj.

Francosko. Ministerski predsednik Bourgeois se vedno bolj in bolj upira na socialiste. Hoče bojda celó razpustiti poslansko in gosposko zbornico in z dovoljenjem ljudstva ustanoviti samo eno zbornico, ki bode vsprejela novo postavlo o dohodninskem davku.

Belgijsko. Kralj Leopold je odpotoval na Anglesko. — V tej državi je žganje pitje strašno razširjeno. Na leto se žganja popije za 500 milijonov. — Škofje so se izrekli za ustanovo katoliških delavskih društev, dasi to katoliškim bogatinom ni ljubo.

Nemško. Cesar je s cesarico odpotoval v Genovo in odtod na otok Sicilijo. — Odsek državnega zbora je izdelal novo društveno postavlo. Vsled te postavle se bodo zlasti zborovanja prav svobodno vršila.

Rusko. Car Nikolaj II. se bode s carico dal krovnati dne 27. maja v Moskvi. — Za starorusko razstavo

v Nižnem Novgorodu se je že oglasilo 12 tisoč razstavljalcev. Razstava bode gotovo velikanska.

Bolgarsko. Knez Ferdinand odpotuje danes v Carigrad. Iz Carigrada pa se odpelje čez Odeso v Petrograd, kjer ostane o Veliki noči, da se zahvali ruskemu carju za boterstvo in za priznanje.

Srbsko. Ministerstvo Novakovičevu hoče odstopiti, ker pri nobeni banki ne more dobiti denarja na posodo. Pač križ! Novi ministerski predsednik bode najbrž postal Simič.

Afrika. Še ni jasno, da-li sklenejo Italijani mir z Menelikom ali bodo v jeseni nadaljevali vojno. — Kasala je od Rudečega morja najbolj oddaljena italijanska trdnjava. Tej trdnjavi preti velika nevarnost. Derviši, mohamedanski menihi, in njih privrženci so zadnje dni štirikrat v majhnih četah naskočili male trdnjave okoli Kasale, toda italijanski vojaki so jih odbili vselej.

Za poduk in kratek čas.

Posvečuj zapovedane praznike!

Časnik »Magyar Níplap« od lanskega leta pripoveduje tole resnično dogodbo. V Retšagu je živel neki bogatin, Matej Daru imenovan. Bil je veleposestnik in okoli sedem let tudi mestni sodnik. S svojim slabim vedenjem gledé na verske reči je dajal veliko pohujšanje.

Imel je navado govoriti: »Moliti, postite se, k spovedi, k službi božji iti, vse to so stvari za stare babe, otroke in duhovnike, ker je to njihov posel; ali takemu bogatinu, kakor sem jaz, se ni treba brigati za Boga. Ne maram za Boga; pa kaj mi tudi Bog pomore? Njiva mi rodi, ali samo zato, ker jo obdelujem; zdrav sem, ker se varujem; ne pripeti se mi nobena nesreča, ker na vse dobro pazim, nisem še izkusil, da bi mi Bog kos kruha dal.«

Dobra njegova žena ga je večkrat opozarjala, prosila in opominjala, naj se nikar tako sam sebe ne povzdiguje, ker je greh proti sv. Duhu, in Bog ga lahko kaznuje.

Bilo je na praznik presv. Rešnjega Telesa lanskega leta. Vsi vernike se napotijo v cerkev, da se poklonijo Najsvetejšemu; samo Matej Daru ni hotel iti. Sam ni šel, pa tudi svojih poslov ni pustil v cerkev, ampak jim strogo zapovedal, da morajo z vozovi na travnik po seno.

Eden sluga, kateri je bil zelo veren, odkritosrčno pove, da je voljen rajši ostaviti službo, nego na tak veliki praznik delati; »ker Bog to zabranjuje, kedo pa to zapoved prelomi, tega on kaznuje«.

»Da prehitim Boga, bom jaz tebe preje kaznoval«, oholo odgovori Daru. »Ali mi greš hitro po seno, ali po moraš mojo hišo zapustiti in beraško palico vzeti! Toda pravim ti, da se mi nikdar ne pokažes v moji hiši. Naj te Bog vzdržuje, v katerega službo hočeš zdaj stopiti.«

»Za božjo voljo! Kaj delaš?« opominja ga soproga, katera je vse slišala. »Ali hočeš na tako veliki praznik dati delati? Kazen božja te mora prej doseči, ko dovršiš svoj posel. Pusti ljudi, da gredo v cerkev; ta in oni imajo dušo. Ti si kakor gospodar dolžen se brigati za njihovo zveličanje; naj torej vsi gredo v cerkev!«

»Kaj«, zakriči strašno razkačen Daru, »ti mi hočeš predpisovati, kedaj jaz naj dam delati? Kakor jaz hočem, tako mora biti. Oni naj tedaj gredo v cerkev, ako jim Bog plača; ali dokler moram jaz v možno segati, morajo tako plesati, kakor jim jaz živžgam. Marš, po voze, hitro po seno na travnik!«

Stari sluga Ivan zapustivši službo, odide. Odhajajoč

še reče: »Želim vam blagoslova božjega, da vam kamen, katerega ste danes proti nebu vrgli, ne razbije glave.« —

Ljudje so ravno šli iz cerkve, ko so se vračali hlapci Darovi na pohujšanje celega kraja s senom domov. — Okoli četrte ure popoldne so se pa začeli vzdigavati črni oblaki nad Retšagom. Ravno so zadnji voz sena hlapci izmetali, ko strašno zagrmí in udari. V kratkem času je bilo vse gospodarsko poslopje Darovo v plamenu. Udarilo je pri njem . . . Daru, kateri je na sred dvorišča stal, vzdigne svoje roke proti nebu, grozi se in preklinja Boga. Drugokrat zagrmí in — Daru, od strele zadet, se zgrudi mrtev na tla. O. H. Š.

Smešnica. Nekdo vpraša dijaka, kako se mu je pri izkušnji godilo. »Na prve tri vprašanja sem prav dobro odgovoril.« — »No, kako so se pa ta vprašanja glasila?« Dijak se odreže: »Kako se pišem, kje sem rojen in kedaj!«

Razne stvari.

Domače. (Za mariborsko vojaštvo) sta letos imela postne pridige preč. g. stolni župnik Jakob Bohinc v nemškem in č. g. kateket J. Vreže pa v slovenskem jeziku.

(Umrli) je v Celju v starosti 55 let gospa Henr. Vošnjak, roj. Deutschmann, udovljena Mayer, soproga državnega in deželnega poslanca Mih. Vošnjaka. Naj v miru počiva!

(Zadnja »Domovina«) piše: »Kakor izvemo, je kranjski deželni odbor volil v deželni šolski svet dr. A. Schafferja nekoliko na željo vlade. Učni minister je baje želel tako dobiti nekaj povod, da bode skušal v štajarski deželni šolski svet spraviti kakega Slovenca.« — Da je ta bosa, smo že zadnjič izjavili, ker vemo iz najgotovejšega vira, da si je »Slov. Narod« to stvar popolnoma izmislil. Značilno, da »Domovina« v tej reči stopica za »Slov. Narodom!«

(Trojčke) in sicer tri dečke je v Bukovcih niže Ptuj dne 17. marcija porodila posestnikova žena Urša Žnidarič, rojena Kolenko. Dečki so čvrsti, tudi mati je primeroma zdrava.

(Ogenj.) V noči od dne 22. na 23. marcija je v Vuhredu do tal pogorelo gospodarsko poslopje Julijane Urban p. d. Kaizer. Okoli 3. ure zjutraj je ves hlev mahoma bil v plamenu. Urnim vuhreškim in marenberskim ognjegascem se je posrečilo dalnje razširjenje ognja zabraniti ter bližnje hiše, po katerih je že plamen segal, obvarovati nesreče.

(Podpore) je naklonila slavna mozirska posojilnica novi cerkvi pri sv. Radegundi 100 fl.; župnijskim cerkvam v Mozirju in Nazaretu po 50 fl.

(Novo šolo) so po odbitem rekurzu na ministerstvo prisiljeni pripraviti v Solčavi. Dosedaj je gospod župnik sam brezplačno podučeval.

(Nakazanih) je iz državne podpore za po potrebu porušeno podružnico sv. Radegunde v šmihelski župniji nad Mozirjem 400 fl.

(Misijon v Gornjem gradu) se je končal v nedeljo, dne 22. marcija, veličastno ob navzočnosti blizu 4000 ljudij. Častita gg. misijonarja sta se podala odtod v Novo mesto.

(Umrli) je dne 22. marcija č. g. Melhijor Goličnik, deficitent v Slov. Bistrici, v 71. letu svoje dōbe. Naj v miru počiva!

(Nov slovenski kipar.) Naš rojak, akademično izobraženi kipar gospod Cesar, se je naselil stalno v svoji domačiji v Mozirju.

(Podružnico »Germanenbunda«) so nekateri po sili Nemci ustanovili v Mariboru. Predsednik je znani Hans Kordon, čegar oče je bil Čeh, mati pa Slovenka; v odboru pa so češki Kralik, slovenski dr. Čebul in češki Witlačil. Zdaj pa še naj kdo dvomi, da je mariborsko nemštvo pristno!

(Vendar enkrat) je dolga pravda nove šole v Razkah župnije ljubenske končana. Prepričali so se gospodje, da je kraj neugoden ter da sploh ni zadostno število otrok. Sedaj je vendar enkrat »bognar« dobil po nosu.

(Legar in davica) sta razsajala zelo obširno po gornji Savinjski dolini. Bolezen se je, hvala Bogu, poslovala, ali ondotno ljudstvo ne more zadosti zahvaliti vrlega zdravnika gosp. dr. Kaisersbergerja v Mozirju za njegovo trudapolno skrb in požrtvovalnost. Povsodi so ga pozdravljali kot pravega krščanskega zdravnika, zato tudi upajo in želijo, da bo naš vrli rojak vedno ostal v Mozirju.

(Okrajno glavarstvo v Mozirju?) Zadnji čas opetovano ustaja novica, da se ustanovi okrajno glavarstvo v Mozirju. To bi ne bilo samo pravično, ampak tudi potrebno.

(Nagla smrt.) Pri Sv. Lovrencu v Puščavi je 70letni Štefan Robnik zvečer dne 20. marcija šel na podstrešje. Ko hoče nazaj, zgreši v temi lestvo in pade na glavo v skedenj tako nesrečno, da je bil pri priči mrtev. Poprejšni dan, na praznik sv. Jožefa, je še bil pri Devici Mariji v Puščavi pri spovedi.

(Braslovški rojak), gospod Valentin Korun, gimnazijski profesor v Kranju, je bil dne 23. marcija na vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem modroslovja.

Društvene. (Društvo »Sloga«) v Čadramu bo imelo dne 29. marcija, na cvetno nedeljo, popoldne ob 3. uri zborovanje, in bo pri tistem gosp. okrajni živinozdravnik M. Jelovšek iz Braslovč o umni svinjereji govoril.

(Mozirska posojilnica.) V zadnji glavni seji te posojilnice je bil voljen sledeči odbor: Načelnikom g. Marko Lipold, namestnikom g. Anton Goričar (denarničar); odborniki gg.: Elender, A. Jeraj, Konečnik Jan.; pregledovalci gg.: A. Turnšek, Pirš, Ivan Lipold.

(Na Ljubnem) se je posvetoval osnovalni odbor novega katoliškega bralnega društva dne 25. marcija. Kakor hitro bodo potrjena pravila, začne društvo svoje delovanje.

(Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru) se od dne 19. marcija imenuje »Slov. bralno in pevsko društvo Maribor«, ter so v odboru ti-le gg.: Rad. Milavc, predsednik; Mat. Šmigoc, podpredsednik; Janko Zupan, tajnik; Peter Bregar, blagajnik, in Ant. Bizovičar, knjižničar.

(»Panslavističen koncert«) imenuje »Mariboržanka« sinočni koncert učiteljskega društva za mariborsko okolico. Staro tetko v poštnih ulicah zopet luna trka! Sicer pa ji bodi na njeno grozno jezo povedano, da je koncert bil res lep in udeležba velikanska.

(Akademično-tehn. društvo »Triglav«) v Gradcu ima od dne 7. marcija ta-le odbor: Predsednik g. med. Rudolf Weibl; podpredsednik g. phil. Franc Vadnjal; tajnik g. phil. Vladimir Herte; blagajnik g. med. Josip Strašek, knjižničar g. iur. Vladimir Levec; gospodar g. iur. Slavko Krmavnar; odbornika namestnik g. med. Franc Šabec.

(Prostovoljno gasilno društvo) v Čezanjevcih pri Ljutomeru priredi na velikonočni ponedeljek, dne 6. aprila, tombolo v gostilnici gosp. Slaviča na Kamenščaku. Začetek ob 4. uri popoldne. Čisti dohodek je namenjen za nabavo gasilnega orodja.

Iz drugih krajev. (Dr. Karol Lueger) je v Gradcu dne 18. marcija govoril v obrtni dvorani pred 6000 poslušalci. Predsednik tega shoda je bil dr. Starkel, podpredsednik pa naš rojak g. Jurčič.

(Nove Šmarnice za l. 1896) se tiskajo. Spisal jih je znani nabožni pisatelj g. župnik Jožef Kerčon, in sicer Bogu v zahvalo, da mu je dal doživeti zlato mašo, katero misli letos obhajati. V tej knjigi obravnava gosp. pisatelj življenje Marijino od njenega brezmadežnega spočetja do vnebovzvetja.

(Samomor z mehom). Neki kovač na Tirolskem si je končal življenje z mehom. Napolnil je meh s smodnikom, vzel ozki konec v usta, široki konec pa postavil na oglje. Ko je oglje prežgalo mehovino, se je smodnik unel in kovaču raznesel glavo.

(Starost papežev). Sedanji slavni glavbar katoliške cerkve, papež Leon XIII., so stopili dne 2. marcija v svoje 87. leto, dne 3. marcija pa so slavili 18letnico svojega kronanja. Izmed vseh papežev bilo jih je le 19,

ki so vladali 15 do 20 let in samo 9 jih je vladalo nad 20 let. Nad 86 let živeli so samo trije papeži, in samo eden je doživel 100 let. Ta papež je bil Gregor IX., ki je umrl leta 1242.

(Goreči petrolejski studenci.) V Baku na Ruskem se je unelo osem petrolejskih studentev. Ogenj je bil velikanski; zgorelo je mnogo poslopij, v katerih se je petrolej pripravljajal za izvoz, ponesrečilo je pa tudi mnogo delavcev. Škoda je ogromna.

(Papirnatih goldinarjev avstrijskih) je do konca februarja t. l. ostalo v prometu samo še 1 milijon 209.558.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio catholica«. Pošteni, delavni zastopniki na deželi se iščejo. Več pove redovljno glavni zastop v Gradcu, Radetzkygasse št. 1.

Loterijske številke.

Gradec 21. marcija 1896: 78, 89, 53, 44, 85
Dunaj » » 9, 59, 51, 8, 46

Aktiva.

Bilanca marenberške posojilnice.

Pasiva.

	gld.	kr.		gld.	kr.
Inventar	31	50	30 glavnih deležev) od 449 gld. 371.—		
Posojila	94.688	64	1145 upravnih deležev) zadružn. „ 3.236.—	3.607	—
Zaostale obresti	2.199	96	Hranilne vloge od 230 vložnikov gld. 95.277.87		
Hranilne vloge pri drugih zavodih	6.610	—	Kapitalizovane obresti	3.362.12	98.639 99
Obresti od hranilnih vlog pri drugih zavodih	140	16	Za leto 1896 predplačane obresti od posojil	710	43
Vrednost kupljenega zemljišča	1.737	32	Nezdignjene obresti od deležev	557	55
Gotovina dne 31. grudna 1895	3.464	90	Društveni fond leta 1894	gld. 4.271.47	
			Vstopnina leta 1895	54.—	4.325 47
			Čisti dobiček	1.032	04
	108.872	48		108.872	48

Kovačnica

z vsem potrebnim orodjem se dá v najem. Zraven je mala soba in spodaj klet. Ker je sedanji tukajšnji edini kovač nagloma umrl in je prav veliko dela, ker ni blizu nobenega kovača, se za malo najemščino za poštenega, pridnega, posebno za orala (pljuge) izurjenega kovača priporoča.

Davorin Pleterski,

posestnik na Zdolah pri farni cerkvi, pošta Videm.

Lepo posestvo!

Blizu farne cerkve Sv. Marjete na Pesnici nahajajoče se posestvo, obstoječe iz njiv, travnikov, gozda, gorice, se zaradi starosti gospodinj prostovoljno proda.

Poslopja tik okrajne ceste, so zidana, z opeko krita, vse v dobrem stanu; nahaja se tam tudi dobroobiskovana krčma z žganjarijo. Natančneje se izve pri Francu Vakaj, posestniku v Mučnem, pošta Sv. Marjeta na Pesnici. 1-3

Semena,

to je domača, lucernarska, belo cvetoča, turška, esparseta in za kamniti svet (Steinklee) in druge detelje, potem vse vrste travnata semena, več sort izvrstnega graha, vse vrste borgundske pese in vse zelenjave za kuhinjo in mizo tudi mnogo sort cvetličnega semena itd. — Tudi se dobi pri meni mavec (Feldgyps) za polje in travnike in drugi umetni gnoj (Nährsalz) za zelnike, cvetlice itd.

Vse po solidni nizki ceni.

M. Berdajs,
v Mariboru.

3-3

Važno za kmetovalce.

Podpisani ima na prodaj 3000 žlahtnih hruškovih drevesc. Cena enemu hruškovemu drevescu je 30 kr., 10 drevesc 2 gld. 80 kr., 100 drevesc stane le 25 gld. Dalje 200 jablanovih drevesc. Cena enemu drevescu je 20 kr., 10 drevesc stane 1 gld. 80 kr., 100 drevesc le 15 gld.

Vsa drevesca so jako lepa in močno ukoreninjena. Počilja se le proti poštnemu povzetju.

Priporoča se za obilno naročbo

Janko Hafnar,

posestnik in sadjerejec v Žabnici
2-2 pri Skofji Loki na Kranjskem.

Razpis službe.

Za zdravstveno okrožje Slatina, obstoječe iz občin Slatina, Sv. Mohor, Brestovec, Sv. Katarina, Plat, Spodnje Sečovo, Sv. Trojica, Nimno, Rankovec, Tokačevo in Kostrivnica, s 59 klm in 6871 prebivalci, se razpisuje mesto okrožnega zdravnika.

Stalna plača 877 gld.

Prošnje se naj pošljejo „zdravstvenega okrožja odboru“ na Slatini do dne 31. marcija 1896.

Dokazati se mora v smislu § 15 deželne postave z dne 23. junija 1893 d. zak. in naredb. št. 35 1. avstrijsko državljanstvo; 2. pravica izvrševati zdravniško prakso v Avstriji; 3. moralčna neomadeževanost; 4. znanje slovenskega in nemškega jezika. 3-3

V žganjariji

Henrika Witzler-ja,

lesotrzca v Gornji Hoči, se vsakovrstno žganje po jako nizki cenl dobi. 4-13

Oznanilo.

V Velikem Okiču v Halozah ležeče, g. Juriju Jakobu, velikemu posestniku in drvo-tržcu v Lipi na Koroškem lastno zemljišče vl. št. 5, dač. obč. Veliki Okič, obsegajoče 18 oralov 924 kvadrat-sežnjev, med tem okoli 1 oral vinograda, okoli 1 1/2 orala travnikov, okoli 4 orale njiv in okoli 7 1/2 orala gozda, kojega poslopja se v dobrem stanu nahajajo, kake pol ure od nove okrajne ceste iz Ptuja do Leskovca v Halozah ležeče in od nove okrajne ceste dalje z lepo vozno cesto, na kojem je za občensko hranilnico v Gradci posojilo po 600 gld. uknjiženo, se iz proste roke pod ugodnimi pogoji proda.

Več se zategavoljo izve pri dr. Josipu Čuček-u, odvjetniku v Ptuiju.

Ptuj, dne 3. marcija 1896. 3-3

Ravnokar je izšla gospodarska, 74 strani obsegajoča, prav poljudno pisana knjižica s 6 podobami:

Gospodarske izkušnje,

sadjerejske, zlasti vinogradniške.

Spisal

SIMON GABERC,

župnik Framski.

Knjižico prodaje tiskarna sv. Ciriila v Mariboru. Stane 20 kr., po pošti 3 kr. več.

Pri naročbi se naj znesek pošlje v markah

Harmonijum ravno primeren za kakega učenca orglarije je na prodaj prav po ceni pri Francu Jarh. organist v Petrovčah pri Celju. 2-2

Vabilo.

Posojilnica v Makolah vabi svoje združnike k rednemu občnemu zboru, ki se boode vršil četrtek dne 9. aprila 1896 ob 2. uri popoldne v navadni posojilnični pisarni s tem-le dnevnim redom.

1. Poročilo načelstva;
2. poročilo nadzorstva;
3. potrjenje računskega sklepa za leto 1895;
4. volitev načelstva in nadzorstva;
5. nasveti.

1-2

Načelstvo.

Naznanilo.

Posojilnica v Konjicah ima dne 29. marca 1896 ob 9. uri predpoldne v pisarni hiš. štv. 95 redni občni zbor za leto 1895.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Račun za leto 1895.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Razni predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vrši se tedaj ob 1/212. uri isti dan in po istem dnevnem redu drugi občni zbor.

Konjice, dne 20. marca 1896.

Ravnateljstvo.

Mizar

Josip Kregar
v Mariboru.

Zaloga: | **Delavnica:**
gospodne ulice 25. | grajske ulice 38.

priporoča p. n. občinstvu svojo že od leta 1878 obstoječo zalogo v lastni delavnici izdelanega pohištva, kakor cele garniture za spalnice in obednice in dvorane iz ameriškega in domačega orehovega lesa, v naravni barvi, temno ali svetlo polirane v raznih slogih, po nizkih od nobene konkurence dosegljivih cenah.

Naročila po obrazcih in načrtih, sofe, žimnice itd. se izvršujejo dobro in po ceni. 3-12

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne od 8.—12. in od 2.—5. ure.

v lastni hiši

vrtnice ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato, kavčuk ali platino podlago in plom-bira z zlato itd. po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim ali graškim delom. Zobovje ne ovira čisto nič zvečenja ali govorjenja. 4-12

Usnjarija

z nekoliko orali njiv in travnikov vred, je v slovenskem trgu na Štajarskem, na prodaj; plačilni pogoji so ugodni. Na prašanja odgovarja Adolf Schwarz, Graz, Vorbeckgasse šte. 6.

Slavnim šolskim vodstvom in
krajnim šolskim svetom

priporoča

tiskarna sv. Cirila

v
Mariboru

o pričetku šolsk. leta

vse potrebne
šolske tiskovine

kakor tudi

uradne ovitke

po najnižjih cenah

ter zagotavlja točno postrežbo.

Kathreiner
KNEIPP'S SLADNO KAVO

Se dobi povsod - 1/2 Kile za 25 kr.

Kaj je
Kathreiner
Kneippova sladna kava?

Po je zdrava hišna in družinska pijača, ki se izdeluje v Kathreinerjevih tovarnah ter ima podoben okus kakor prava bobova kava. Poleg drugih prednostij se ta sladna kava že po tem okusu odlikuje pred drugimi takimi izdelki.

Kathreinerjeva kava je najokusnejša, najzdravejša in najcenejša primes k bobovi kavi. Ona je čisto priroden plod v celih zrnih in se rabi z velikim pridom namesto cikorije in drugih zmletih tvarin, ki se h' kavi mešajo, o katerih se pa kupec ne more prepričati, iz česa da so; uradne preiskave so pa dokazale, da so taki kavini nadomestki dostikrat z raznimi pritikinami popačeni. Iz začetka se vzame ena tretjina Kathreinerjeve in dve tretjini prave kave; pozneje pa vsake polovico.

Tako postane kava veliko bolj zdrava in tudi mnogo cenejša. Kathreinerjevo kavo priporočajo najimenitnejši zdravniki, vsaki dan je bolj obračunana kot zdrava redilna pijača v javnih zavodih, kakor tudi v stotisočih družinah. Dobra je pa tudi »čista«, to je, brez primesi bobove kave, ker je zdrava, lahko prebavljiva, redilna in ob enem okusna jed.

Vsaka vestna gospodinja in mati, vsak prijatelj kave, ako mu je mar za lastno zdravje, naj rabi odslej Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Le na to naj vsak pazi, da ne bo goljufan s kakim ničvrednim penarejenim izdelkom, zato naj jemlje le izvirne bele zavoje z varnostno znamko, kakor se tu na strani vidi, ter z imenom

Kathreiner!

Pozor! Bodite previdni in ne pustite se prekaniti. Pristna „Kathreinerjeva kava“ ima vedno enake, bele zavoje in se nikdar ne prodaja odkrita in na vago.

